

YASHICA SUPER-8 30

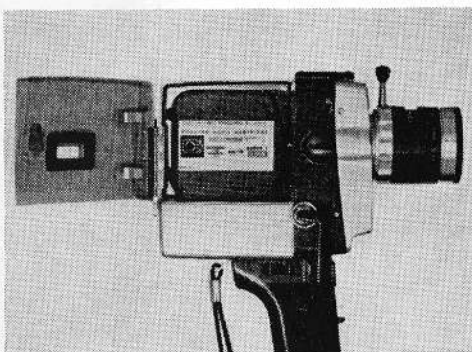
Yashica Super-8 TTL CdS-EE, - ja, forkortelser må der til, hvis det hele skal med. De angiver imidlertid, at den nye Yashica optager er indrettet til Kodapak kassetter, og at eksponeringsmålingen foregår igennem objektivet (through the lens) ved hjælp af en cadmiumsulfidmåler, der automatisk indstiller blænderen efter de skiftende belysningsforhold (CdS-EE; electric eye, - er den almindelige betegnelse for automatiske målere).

Yashica'en hører til følgen af nye optagere, der har det tilfælles, at de har samme kassette-system - Kodapak. Fremtiden vil vise, om dette system kan fortrænge det gamle dobbelt-8 mm og kan hævde sig i forhold til det helt nye Single-8. Et er givet, selv om kassetteideen slet ikke er ny, har den aldrig været så enkelt udformet som nu. Det er Instamatic succes'en, der har

givet retningslinien for, hvad der skulle til.

Yashica'en leveres med revolverhåndtag, og det vil man i reglen altid sætte på, da det giver et godt hold på optageren. Udformningen kunne have været bedre; når man holder bedst på det, er det svært at betjene udløserknappen. Lægger man højre hånd oven på optageren og klemmer godt ind imod pande og næseryg, har man alligevel meget godt hold på apparatet, hvis man ellers bruger venstre øje. Hvis man er tilhænger af at »zoome«, kan det være vanskeligt at holde optageren i ro, mens det foregår. Det er dog mindre væsentligt, når man tager i betragtning, at det alligevel er så godt som umuligt at undgå rystelser ved brug af den lange brændvidde, hvis man ikke har god støtte eller bruger stativ.

Sådan ser den ny Yashica Super-8 30 ud med Kodapak kassetten isat. En fiks detalje er det lille vindue, der ses i det åbnede sideskjold. Når optageren er lukket, ser man her i gennem, hvilken filmtype kameraet er ladet med. Sikrere kan en filmindikator ikke laves.

Okularet er indstilleligt, men kan ikke låses. Søgeren er klar og flimmerfri, idet prismeblokken sidder foran blænder og lukker. - Skarphedsindstillingen foregår ved, at man slet og ret bedømmer afstanden til motivet, så godt man nu kan. Der er nemlig hverken matskive, snitbillede eller mikroprismer til hjælp. Under almindelige omstændigheder gør det ikke noget, for skarphedsdybden er så stor, at man skal være uheldig for at få billedet uskarpt af den grund. Under dårlige lysforhold på nær afstand ville det være rart at kunne stille nøjagtigt ind, men Yashica'en er jo ikke tænkt som noget professionelt apparat. Afstandsindstillingen går fra 1,5 meter til uendeligt. Med 10 mm brændvidde får man allerede på blænde 4 en skarphedsdybde, der strækker sig fra 60 cm til uendeligt.

I søgerens venstre side ses blænderskalaen. Blænderen indstilles som sagt fuldautomatisk, og i søgeren kan man så aflæse, hvilken blænder man filmer på, om der er for lidt lys eller for meget lys til, at det kan lade sig gøre. Der er ikke mulighed for selv at gribe regulerende ind - så kunne der jo ske fejltagelser. Det eneste, der i forbindelse med eksponeringen er overladt til ejeren, er, om han vil trykke på BL-knappen. BL-knappen er beregnet til backlightet motiver, dvs. modlysmotiver. Brugsanvisningen fortæller, at når man trykker på denne knap, vil der ske en fuldstændig kompensering for modlysmotiver. Det er selvfølgelig noget af en tilsnigelse, da der simpelthen sker det, at blænderen åbner sig ca. 1 trin mere. Det hjælper naturligvis noget, men om det i det enkelte tilfælde er lidt for meget eller lidt for lidt, kan man først se, når filmen kommer fra fremkaldelse.

Man forstår jo godt fabrikkens ønske om at gøre betjeningen så fejlsikker som mulig, men der ligger heri den fare, at den lidt mere interesserede ikke køber optageren.

Vi er imidlertid ikke færdige med automatikken endnu. Man vil forgæves lede efter en knap til indstilling af filmmaterialets følsomhed. Har man glemt den? Nej. Kassetten indstiller såmænd selv sin følsomhed ved at trykke på nogle små taster inde i kameraet. Her er automatikken berettiget; alle de lykkelige mennesker, der intet aner om DIN og ASA, kan fortsat forblive i

TEKNISKE DATA:

Format: Super 8 mm til Kodapak kassetter.

Objektiv: Yashinon-S Zoom Lens, variabel brændvidde fra 10-30 mm, lysstyrke 1:1,7. Afstandsindstilling.

Søger: Refleks søger, klar type. Indstilleligt okular.

Eksponeringsmåler: CdS-måler anbragt bag objektivet, blænder angives i søgeren.

Fast billedfrekvens 18 billeder/sek. samt enkeltbilledopt.

Drivaggregat: el-motor der drives af 4 stk.

1,5 volt batterier.

Revolverhåndtag medfølger.

Brugsanvisning på engelsk.

Pris: omkring kr. 800,-

uvidenhed og alligevel få vel-eksponerede optagelser. Man begynder at skimte konturerne af den forbruger, fabrikanterne nu retter salgsskytset imod.

Det bliver noget af et problem den dag, andre fabrikker begynder at sende super-8 film på markedet med andre følsomheder end dem, der er kodet ind i optageren! Den kan nemlig kun klare 40 og 100 ASA film.

Kodaks nye Super-8 Kodachrome II film er af A-type, dvs. kunstlys-type (3400°K). Ved kunstlysoptagelser anbringer man sin lyskilde i en lille slids oven på optageren; bruger man løse lamper, skal man sætte en lille metalnøgle ned i slidsen. I begge tilfælde sker der det, at dagslyskonversionsfiltret, der sidder inde i kameraet, skydes bort fra objektivet. Dvs. man bruger samme farvefilm til dagslys og kunstlysoptagelser. Ved dagslysoptagelser skal man så blot huske at fjerne metalnøglen, så »smutter« dagslyskonversionsfiltret selv på plads.

Drivaggregatet er en el-motor. Det er efterhånden blevet sådan, at el-motor er reglen og fjederværk undtagelsen; det skal ikke anføres som en beklagelse, for

(fortsættes side 56)

YASHICA

(fortsat fra side 20)

begge systemer har sine fordele og ulemper, man skal blot huske altid at have mindst et ekstra sæt batterier med sig, især hvis man skal på ferie el. lign. De små 1,5 volt batterier har en ret begrænset levetid. Yashica'ens motor har en ret støjsvag gang. Billedfrekvensen er fast 18 billeder pr. sek., ved prøvekørslen var billedfrekvensen over en 15 sekunders periode nøjagtig 18 bill./sek. i gennemsnit. Over en 5 sekunders periode var gennemsnittet 16,8 bill./sek., hvilket lige er inden for de almindelige tolerancer. Hyppige battericheck vil sikre mod svingende billedfrekvens. Det var ønskeligt, om optageren gik i stå, når billedfrekvensen begyndte at falde.

Lad os så se på kameraets indre. Som følge af kassettesystemet vil man hverken finde tandtromler, tilholdere eller trykplade. Der er dog stadig den forreste del af billedkanalen med billedvindue og sidestyr tilbage. Sidestyrenes udformning virker lidt primitiv. Trykpladen, der skal presse filmen plan imod billedkanalen, befinder sig i filmkassetten. Normalt gør man en del ud af at udforme denne og tilpasse trykket, så der hverken øves for megen eller for lidt friktion. Om den meget simple trykplade i Kodapakkassetten opfylder disse krav, er vanskeligt at fastslå helt entydigt. Skulle der være vanskeligheder, kan det forhåbentlig rettes. Kamerafabrikanterne kan i givet fald ikke lastes. Mens vi stadig befinder os ved kritik af kassettesystemet, må det nævnes, at Kodapak systemet ikke tillader tilbagespoling. Nu er det godt nok ikke alle og enhver, der går og spoler tilbage, men ved en sådan konstruktion af kassetten har man på forhånd afskåret sig fra at sælge Kodapak kameraer til et ikke helt betydeligt publikum.

Prøveoptagelserne, der blev foretaget på Kodachrome II, viste, at zoom-objektivets optiske akse var lidt skæv; skævheden har betydning, når der zoomes fra total til næroptagelse; det, man regnede med skulle ligge i midten af billedfeltet, vil blive forskudt lidt til den ene side. Problemet er ikke så stort, som det kunne se ud til, da de fleste arbejder med en vis tolerance i billedudsnittet eller ikke zoomer under optagelsen. Billedroen kunne være en god del bedre – det skulle jo netop være en af Super-8 formatets fordele, at billedroen var forbedret i forhold til dobbelt 8 mm. Skarphe- den var nogenlunde ens over hele brændviddeområdet, og tilfredsstillende til stueprojektion.

Eksposeringen var stort set korrekt, især på de scener, hvor motivkontrasten var lav.

Til sidst skal det bemærkes, at Yashica Super-8 30 har en gennemført ren, smuk formgivning. Den tilstræbte enkle betjening skal nok vise sig at kunne gøre Yashica'en til en efterspurgt optager hos det store publikum, hvis første krav er, uden for meget besvær at kunne hjembringe gode film fra ferierejserne.

Henning Camre